

EDITORIAL

Lluitem i fem que Duterte pagui per la traïció nacional

A mesura que passa el temps, la llibertat del poble filipí i els drets sobre els seus mars i els recursos marins es redueixen a causa de l'agenollament de Duterte envers la Xina i la seva traïció nacional. És urgent que tot el poble actuï amb rapidesa. Amb cada dia que passa, la Xina obté un control més ampli i més estricte, explotant l'oportunitat de tenir l'obedient Duterte al poder. El poble ha d'utilitzar totes les formes de resistència, des de la diplomàtica fins a l'armada, per fer valer els drets inherents als filipins.

Duterte no només no va fer res per recuperar els nostres mars, sinó que fins i tot va permetre a la Xina erigir set instal·lacions militars, destruir els nostres recursos de corall, sifonar la riquesa marina i desplegar els seus vaixells armats i de guerra. Va acceptar obertament la pesca xinesa al mar de Filipines Occidental i va fer la vista grossa davant com als pescadors filipins se'ls neguen les captures i se'ls allunya de les seves zones de pesca tradicionals.

En nom de l' "amistat", Duterte es va doblegar i va deixar de banda

la decisió del Tribunal Arbitral Internacional de juliol de 2016 que va desestimar les reclamacions de la Xina "línia de 9 traços" i va reconèixer el territori marítim filipí i la zona econòmica exclusiva (EEZ) d'acord amb la Convenció de les Nacions Unides sobre les Lleis dels Mars. Va desapropiar l'oportunitat de guanyar-se la comunitat internacional en defensa de la sobirania filipina contra les incursions xineses.

A més de la implacable violació dels drets filipins al mar de Filipines Occidental, la Xina és un dels mon-

stres darrere del saqueig total dels recursos minerals del país. La Xina transporta tones de sorra de magnetita de les costes i de sota el mar i càrregues navals de sòls rics en níquel i minerals per alimentar la seva indústria siderúrgica. Els grans capitalistes xinesos es troben entre els que es beneficien de l'Ordre Executiva 130 de Duterte, que obre nous acords miners que estan destinats a causar una destrucció massiva a les muntanyes, rius i terres agrícoles del país.

Davant les transgressions de la Xina, Duterte tanca la seva bruta boca perquè no vol destruir el que afirma que és "respecte mutu" entre Filipines i la Xina. Vol que els filipins acceptin silenciosament l'agressió de la Xina raonant que la Xina ha donat vacunes contra la Covid-19. De fet, Filipines està dis-

posada a comprar 25 milions de dosis de vacunes de Sinovac a un ritme poc clar.

La gent està farta de la repetida línia capituladora de Duterte "No puc fer res" i del seu espantall "estem condemnats a una guerra contra la Xina". Està enganyant la gent per lligar les mans i els esforços del país per defensar els seus drets. En realitat, la Xina pot ser un assetjador gegant i poderós contra els països petits, però dubtarà a utilitzar la violència armada contra les Filipines tement que això pugui provocar i justificar que la comunitat internacional vingui a ajudar el país i desplegar grans vaixells i armes als mars veïns de la Xina.

La política capitulacionista de Duterte fa inútils les "protestes diàries" i les declaracions de "defensar la sobirania" per part d'alguns dels seus funcionaris. Ell mateix és la raó per la qual no es va fer cap esforç per buscar el suport de les Nacions Unides per als

greuges filipins. També és la raó per la qual la majoria de les forces i armes de l'AFP s'adrecen als seus adversaris polítics en lloc d'utilitzar-se per defensar els mars sobirans.

L'obsequiositat de Duterte amb la Xina és inacceptable per al poble filipí. No és ni més ni menys que la traïció nacional que ha permès a la Xina reclamar els mars territorials filipins i despoblar i saquejar la nostra riquesa natural. Ha abandonat, en particular, la causa dels pescadors filipins. Ha traït, en general, els interessos nacionals de tota Filipines.

En vista de la traïció nacional de Duterte, tot el poble filipí ha d'unir-se i actuar abans que la Xina envaeixi encara més els nostres mars i la riquesa natural. Cal construir el front patriòtic més ampli per defensar la sobirania i el patrimoni filipí. Duterte ha de ser condemnat, acusat, expulsat i castigat per la seva traïció. Cal oposar-se a la interferència xinesa en la política

i en les properes eleccions per ajudar a perpetuar la camarilla de Duterte.

El Partit i totes les forces revolucionàries estan disposades a unir-se amb tots els que pretenen defensar l'interès de la nació contra la invasió xinesa. El Partit fa una crida al poble filipí a utilitzar diferents formes d'acció per manifestar la seva unitat i determinació per recuperar i defensar els mars del país contra l'agressió xinesa. La determinació del poble per defensar la sobirania i la riquesa del país s'ha d'exhibir als carrers i a altres llocs de lluita.

El Nou Exèrcit del Poble ha de continuar intensificant les seves ofensives tàctiques contra les forces armades estatals que prioritzen la supressió de les forces patriòtiques i democràtiques, però que són inútils davant l'agressió estrangera. S'han de muntar emboscades, incursions i altres accions armades contra unitats de l'AFP que reprimeixen brutalment el poble i defensen el govern traïdor de Duterte.

La defensa dels mars i els recursos filipins contra l'agressió i el saqueig xinesos formen part de la lluita contínua del poble per resistir la dominació imperialista, acabar amb l'estatus neocolonial filipí i aconseguir una llibertat nacional genuïna.

AB

Vol LII N. 9 | Maig 7, 2021

Ang Bayan es publica en filipí, cebuà, ilocano, ilongo, waray-waray, anglès i castellà. Ang Bayan agraeix les contribucions en forma d'articles i notícies. S'anima els lectors a enviar comentaris i recomanacions per millorar el nostre diari.

 @prwc_info

 fb.com/editorsofAB

 cppinformationbureau@gmail.com

Continguts

Editorial: Lluitem i fem que Duterte pagui per la traïció nacional	1
Els treballadors reclamen ajudes	3
Protesta de la gent	3
Les ofensives de l'NPA maten 9 soldats	3
Els rebosts comunitaris reflecteixen la fam	4
Agricultors de plàtans estafats	5
En resum	6
La policia deté dos líders de masses a Bicol	7
Periodista assassinat en vigílies del Dia Mundial de la Llibertat de Premsa	7
Bisbe de la UCCP i 5 més s'enfronten a càrrecs	7
Danys massius causats per la mineria destructiva	8
El llegat de Duterte: Electricitat bruta	9
S'espera un augment en els preus dels productes alimentaris processats	10
Els combatents de Myanmar abaten un helicòpter de la Junta	10
La resposta fallida de Modi a la Covid-19 a l'Índia	10

Ang Bayan és publicat quinzenalment pel Comitè Central del Partit Comunista de Filipines

Els treballadors reclamen ajudes econòmiques i augment salarial el Dia del Treballador

ELS TREBALLADORS VAN MARCAR EL 131è Dia Internacional del Treballador com a Dia Nacional d'Acció per a les Ajudes. Juntament amb altres sectors democràtics, van dur a terme crides a la distribució d'una ajuda de 10.000 ₱ per a tots els que van perdre la feina, la implemenació d'un augment de ₱100 del salari diari i un salari mínim interprofessional ₱750. Els treballadors agrícoles també van plantejar demandes per al repartiment d'una subvenció de 15.000 ₱ per a la producció agrícola. Junts van cridar: Duterte dimissió!

Les forces armades de l'Estat van intentar aturar les protestes amenaçant, arrestant i assetjant els manifestants. A Zambales, 12 individus van ser detinguts i acusats de violar els protocols sanitaris. A Cebu, 34 treballadors i residents urbans pobres van ser arrestats de camí al centre de protesta. Tots ells són membres d'organitzacions que fa temps que estan etiquetades en vermell per l'estat reaccionari. Van ser posats en llibertat dos dies després de pagar la fiança.

Al metro de Manila, els manifestants es van veure obligats a celebrar les seves activitats a la Rotonda de Benvinguda a la ciutat de Quezon després que la policia barriqués Liwasang Bonifacio i Mendiola a la ciutat de Manila, on se suposava que convergirien. Les forces estatals també van retenir 150 individus de Marikina i membres de Pamantik-KMU de Calamba, Laguna,

que estaven de camí al centre de protesta.

A la ciutat de Davao, els activistes van poder llançar la primera protesta a la ciutat des que es van imposar les restriccions a la Covid-19.

A Pampanga, els membres de l'Aliança dels Treballadors-Regió 3 van marxar a la plaça Miranda de la ciutat d'Angeles. A Laguna, uns 1.000 treballadors van confluïr a Crossing, Calamba. Es van muntar piquets a Los Baños; Ciutat Antipolo, Rizal i Bacoor, Cavite. També es van dur a terme protestes a la ciutat de Cebu, la ciutat de Bacolod, la ciutat de Naga i la ciutat de Baguio.

A Iloilo, els activistes van instal·lar rebosts en diversos punts de la província i van dur a terme protestes i piquets per commemorar el Dia del Treballador.

AB

CARAVANA PER JORY PORQUIA. Diverses organitzacions progressistes i familiars de Jory Porquia van celebrar una missa i una caravana a la ciutat d'Iloilo el 30 d'abril per commemorar el primer any del seu assassinat i exigir justícia. Porquia va servir com a organitzador de Bayan Muna a la ciutat. Va ser un dels que va muntar per primera vegada cuines comunitàries a la ciutat per alimentar els residents pobres que es van veure afectats per la pandèmia.

JUSTÍCIA PER A JOHN FAROCHILIN. Membres de Pamanggas i familiars de John Farochilin es van reunir davant la catedral de Jaro a la ciutat d'Iloilo per exigir justícia. Farochilin va ser assassinada per elements de l'AFP el 18 d'abril de 2020.

CARAVANA VS. FASE JEEPNEY. Els conductors van muntar una caravana a la ciutat de Baguio el passat 30 d'abril per condemnar el règim de Duterte per haver forçat contínuament el seu programa de "modernització" i la fase d'eliminació dels jeepneys (autobusos) tradicionals. Operadors i conductors reclamen que se segueixi permetent el funcionament d'antics models de jeepney per salvar el seu mitjà de vida.

Les ofensives de l'NPA maten 9 soldats

Nou soldats van morir, mentre que nou més van resultar ferits en ofensives tàctiques muntades pel Nou Exèrcit del Poble (NPA) a les províncies d'Abra, Camarines Sur, Sorsogon, Bohol i Bukidnon en les últimes setmanes. A més, altres 16 soldats van morir en operacions de NPA a l'illa de Negros el passat mes de març.

L'NPA-Bohol va emboscar elements de les CAFGU sota el comandament del 47è IB a Barangay Aloj, Batuan, el passat 26 d'abril. Dos elements paramilitars van ser assassinats.

A Abra, un element de les CAFGU va morir a Barangay Poblacion, Lacub, el passat 24 d'abril. A Sorsogon, un altre element de les CAFGU que exerceix d'agent d'intel·ligència per a la 31a IB va morir a Barangay

Sta. Cruz, Barcelona, el 23 d'abril.

A Bukidnon, l'NPA va llançar una operació d'assetjament contra els 8ens soldats d'IB que asseguraven la constructora UBI a Purok 6, Barangay San Roque, Quezon el 20 d'abril. Un soldat va morir i tres van resultar ferits.

Quatre elements del 96è IB van morir i cinc més van resultar ferits en un contraatac muntat per l'NPA-Camarines Sur a Barangay Del Car-

men a Lagonoy el passat 5 d'abril. Després d'això, l'NPA també va explotar un camió militar que transportava reforços enemics

A NEGROS ORIENTAL, els combatents rojos van emboscar les tropes operatives del 62è IB a Mabanga, Barangay Bagtik, La Libertad, el matí del 15 de març. Quinze soldats van morir i nou més van resultar ferits durant els 30 minuts de l'incendi. A Negros Occidental, un soldat va morir durant un atac de l'NPA contra un destacament de les CAFGU a Barangay Sikatuna, Isabel, el 7 de març.

AB

Els rebosts comunitaris reflecteixen la fam i la resposta fallida de Duterte a la pandèmia

Els rebosts comunitaris han brollat en diverses parts del país en les últimes tres setmanes. Aquests tenen com a objectiu proporcionar ajuda immediata i temporal als filipins que han perdut la feina o que no han rebut prou ajuda del govern reaccionari. Aquesta iniciativa era coneguda pel seu lema: "contribueix en funció de les teves capacitats, agafa segons les teves necessitats."

Actualment hi ha 1.067 comunitats d'aquest tipus al país, iniciades per persones ordinàries, personalitats i organitzacions. Aquests ofereixen arrossos, verdures, conserves i altres productes alimentaris suficients per un dia o àpat. Hi havia llargues cues en els rebosts més establerts des de primera hora del matí fins a la matinada.

El Partit Comunista de Filipines (CPP) va dir, "aquestes iniciatives de suport mutu són un fort rebuig i acusació dels bruts fracassos del govern de Duterte per proporcionar les necessitats de les persones enmig de la pandèmia de Covid-19 i l'empitjorament de les condicions econòmiques."

Inspiració del rebost comunitari de Maginhawa

La idea del rebost comunitari va començar amb un petit carro de verdures, conserves, arròs i altres aliments plantejats per Ana Patricia Non, una petita dona de negocis, durant la tercera setmana d'abril al llarg del carrer Maginhawa, Barangay Teachers' Village East, Ciutat de Quezon. Va dir que la iniciativa es va iniciar perquè ja està «cansada» de la inacció o resposta ineficient del Govern enmig de la crisi.

La iniciativa va inspirar a molts altres a instal·lar més rebosts comunitaris a tot el país. Centenars de persones van ser ajudades per joves, vilatans, individus i personalitats benèfiques. Els rebosts també van ser aixecats per organitzacions democràtiques en zones urbanes. En

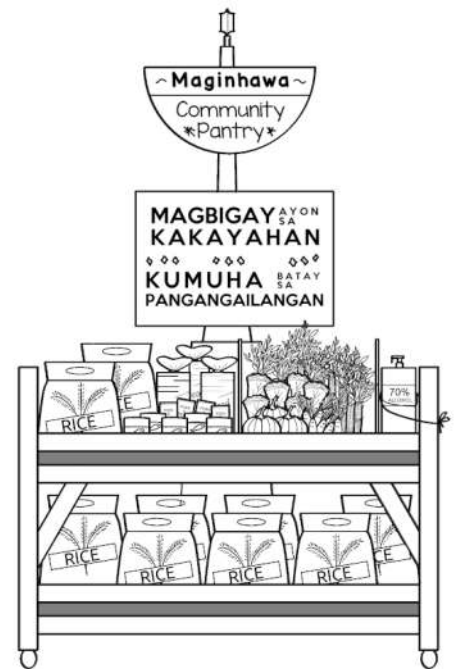
alguns llocs, el repartiment de les ajudes es va dur a terme juntament amb la signatura de peticions que exigien el repartiment d'una subvenció de 10.000 ₱ i la renúncia de Duterte per la seva resposta fallida a la crisi econòmica.

Els rebosts comunitaris també van ser duts a terme per diverses institucions religioses dins els seus respectius veïnats. La Conferència Episcopal Filipina (CBCP) va instar totes les parròquies i organitzacions a replicar aquesta iniciativa de suport mutu. Organitzacions d'artistes, músics i moltes altres personalitats també van obrir els seus rebosts comunitaris.

Llistes negres i sabotatge per part del règim de Duterte

La iniciativa va obtenir més suport després que el portaveu de la Força Nacional de Treball per Acabar amb el conflicte Armat Comunista Local (NTF-ELCAC) va etiquetar en vermell els rebosts comunitaris. Les forces de l'Estat van sotmetre alguns rebosts a la vigilància i van amenaçar els organitzadors. A Cagayan de Oro, van repartir fullets per criminalitzar els organitzadors de dos rebosts comunitaris. L'agència també va llançar una campanya de vilificació contra Non, que va ser comparada pel general Antonio Parlade amb Satanàs en una de les seves declaracions.

Parlade i el NTF-ELCAC van rebre crítiques generalitzades a causa d'aquests atacs. Aquests han reforçat encara més les crides a de-

safiar el grup de treball que han arribat al Senat i al Congrés, que han amenaçat d'investigar l'assignació de fons a l'agència, així com Parlade.

En no poder reprimir els rebosts a través de l'assetjament, els militars i la policia es van apropiari del concepte. Es va filtrar un memoràndum emès per la Policia Nacional filipina (PNP)-Regió 10 revelant una ordre a totes les seves unitats per dur a terme activitats, imitant els rebosts comunitaris que van anomenar "Barangayanihan". Van ordenar a les seves unitats "plantar beneficiaris" i fer fotos per "manifestar l'apreciació de la comunitat". La mateixa PNP va admetre que l'ordre de "segrestar" el concepte de rebosts comunitaris va sorgir per "guanyar terreny en la lluita contra la insurgència".

"Cap quantitat d'activitats falsificades de 'bayanihan' pot canviar el maleït historial feixista i sagnant de la PNP. A causa dels seus abusos feixistes, crims i repressió al poble, la gent odia la policia i els militars fins a la medulla dels seus ossos", va dir el PPC en resposta a aquesta trama.

AB

Agricultors de plàtans estafats

El sindicat de la Unió de Treballadors del Plàtan de Pantaron (UPBWU) va presentar una demanda a l'oficina de la Junta Regional de Salaris i Productivitat Tripartita (RTWPB) a Sto. Tomàs, Davao del Norte, el 6 d'abril, exigirà un augment salarial ₱ 100 diaris per a tots els treballadors de la regió de Davao. Aquesta regió és la principal font de plàtans, tant per a l'exportació com per al consum local, al país (35% o 846.230 tones mètriques o TA en l'últim trimestre de 2020). Com tots els treballadors agrícoles, pateixen pels salaris extremadament baixos imposats per capitalistes i propietaris malgrat l'alta demanda de plàtan al mercat global.

La petició afirmava que el salari mínim de ₱ 396 per als treballadors agrícoles de la regió ja s'ha devaluat a causa de l'elevada inflació del preu del petroli i dels productes de primera necessitat. El grup va assenyalar que la quantitat no és ni tan sols la meitat del salari diari de 1.057 ₱ que necessita una família per viure dignament. Les últimes dades del règim indiquen que la inflació a la regió va augmentar fins al 2,7% des de l'1,9% del gener, que és el més alt des del juny del 2019. L'últim ajust salarial del salari mínim interprofessional va ser al febrer del 2019.

La situació dels agricultors que són compensats a parts és molt pitjor, ja que només es paguen en funció de la quantitat de plàtans que són capaços de processar. En la majoria de les plantacions, els agricultors paguen una mitjana de \$ 2.5-\$ 3 (₱120-₱144) per cada caixa de plàtans, que pesen 13 quilos cadascuna, o l'equivalent a ₱9-₱ 11 per quilo.

Les plantacions també dedueixen diversos costos d'aquests escassos ingressos. En les plantacions de plàtans de l'empresa multinacional Dole, per exemple, l'empresa dedueix les despeses de transport (₱3,4 per caixa); estibadors (₱3,8); i lloguer per a la planta d'envasament, reg i altres instal·lacions (₱3,8). Els agricultors sovint es que-

den amb una renda bruta de ₱ 100 per caixa o 7,7 ₱ per quilo. D'altra banda, el preu de mercat del plàtan als països que importen de les Filipines arriba fins als ₱136 per quilo. A Lapanday Foods Corp., els treballadors guanyen al voltant de 2.000 ₱ mensuals de mitjana, equivalents a ₱ 70 per dia a partir dels seus ingressos nets mensuals de 15.000 ₱.

Els plàtans són la fruita més comercialitzada del món, i entre els principals productes agrícoles exportats pel país. L'any passat, la producció local total va disminuir en 101.000 MT, a 9,1 milions de MT. No obstant això, continua sent una de les principals exportacions agrícoles del país.

El 2020, la producció local de plàtans equivalia al 15% de la producció agrícola total del país. Al voltant de 450.000 hectàrees (tan grans com les set ciutats més grans del metro de Manila) estan cobertes per plantacions de plàtans, la majoria de les quals es troben a Mindanao i atenen al mercat d'exportació. La més gran d'elles és la Tagum Agricultural Development Company sa Panabo, Davao (5.308 hectàrees). Aquesta empresa ven els seus productes a Del Monte, propietat

de la família Campos, que també opera les seves pròpies plantacions. Els principals actors de la indústria del plàtan també inclouen les Filipines Dole (EUA), Sumifru Corp. (Japó), Lapanday Foods Corp. (Lorenzo) i Unifrutti Tropical Philipines (Perinne). -

Filipines és el major exportador de plàtan del món. Al voltant del 40% dels seus productes de plàtan (3,6 milions de MT) l'any passat van ser exportats, principalment al Japó. També és important destacar que, segons Duterte, l'exportació filipina a la Xina va augmentar bruscament un 500% des de les 319.291 MT el 2016 fins als 1,9 milions de MT l'any 2019. Gairebé la meitat o el 45% de les seves importacions de plàtan el 2019 i el 2020 provenien de Filipines.-

Les exportacions de plàtans van caure significativament durant la pandèmia, principalment a causa de les restriccions al transport. El 2020, el valor dels plàtans exportats pel país va disminuir un 21% fins als 1.550 milions de dòlars o 74.500 milions de ₱.-

Com en el passat, Duterte continua afavorint els capitalistes mentre es desentén de la situació dels agricultors de plàtans. Durant la pandèmia, el seu règim va implementar diversos programes de suport a les grans empreses. Al desembre de 2020, el règim va destinar 220 milions de ₱ per subvencionar la producció de grans plantacions de plàtans en el marc del Projecte de Millora de la Productivitat. Aquest gener, el règim va prestar 645 milions de ₱ a Hijo Superfoods Inc., una empresa vinculada a Lapanday que fabrica farina de plàtan. Abans de la pandèmia, també va prestar 1.000 milions de ₱ a Unifrutti per finançar l'expansió de les seves plantacions.

AB

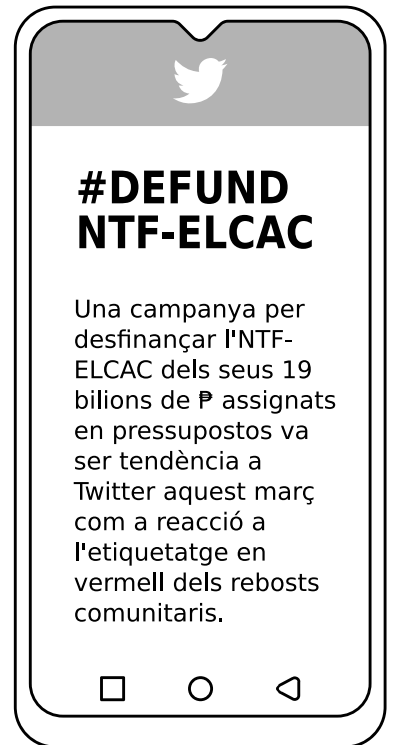

680.000 milions de ₱

de dèficit ecològic registrat per Filipines des que el confinament fou implementat.

Dèficit ecològic és un terme utilitzat per defensors del medi ambient per mesurar el valor dels recursos naturals destruïts per empreses capitalistes en un país.

Font: Centre d'Afers Ambientals

1.730 MILIONS DE ₱

beneficis nets de Petron Corporation en el primer quart de 2021.

Aquest és el resultat de les pujades successives en els preus del petroli aquest any.

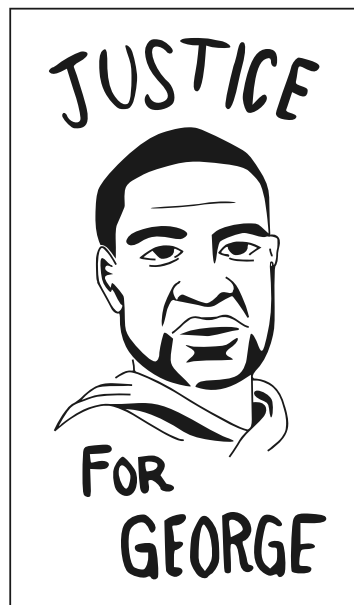
₱97,909.09

deute per càpita de cada filipí--
20.818,19₱ més alt que l'abril de 2021-- com a resultat de l'afartament de préstecs del règim.

Derek Chauvin

El policia que va apretar el seu genoll contra el coll de George Floyd fou declarat culpable d'assassinat el passat 20 d'abril.

La mort de Floy va fer esclatar el resorgiment del moviment *Black Lives Matter* als EEUU al 2020.

4.900 milions de \$

Només un 0.22%

de la població filipina ha rebut les 2 dosis de les vacunes, mentre que només un 1,42% n'ha rebut una sola, a alçades del 27 d'abril.

Mentrestant, el país ha registrat més **d'1 MILIÓ de casos** d'infeccions per Covid-19.

en beneficis per Pfizer en el primer quart de l'any des de la venda de les vacunes contra la Covid-19. L'empresa calcula que podrà vendre més vacunes pel valor de 26.000 milions de \$, o 1,24 bilions de ₱, el 2021.

La policia deté dos líders de masses a Bicol

Dos líders de masses van ser detinguts simultàniament per la policia a Bicol la matinada del 2 de maig. Les víctimes van ser identificades com Dan Balucio, secretari general de Bayan-Bicol i pastor del Consell Nacional d'Esglésies a Filipines, que va ser arrestat a casa seva a Sto. Domingo, Albay; i Sasah Sta. Rosa, portaveu de Jovenes Anakbayan, que va ser arrestada a Villa Obiedo, Cararayan, Ciutat de Naga.

Per legitimar les detencions, la policia va plantar armes de foc i explosius a les cases de les víctimes i les va acusar de ser membres de l'Exèrcit Nou del Poble (NPA). La policia també va assaltar la casa de Justine Mesias, portaveu del moviment juvenil Now Against Tyranny Bicol, que no hi era durant l'operació. Les ordres de recerca utilitzades en aquestes operacions d'incursió van ser emeses pel jutge Edgar Armes, del Tribunal Regional de la ciutat de Legazpi.

A la ciutat d'Antipolo, la 80a IB i la Policia Nacional Filipina-Rizal van arrestar 30 Dumagats a Barangay Calawis el 13 d'abril. Van ser obligats a anar a la sala de Barangay per rebre ajuda on van ser arrestats. Se'ls va acusar de tenir vincles amb l'NPA.

Abans d'això durant la segona setmana de març, 30 Dumagats de Barangay Puray, Rodríguez, Rizal, també van ser arrestats i bufetejats amb càrrecs de rebel·lió. A la mateixa ciutat, les forces estatals també van arrestar Benito Lucido,

president de l'Associació Integrada de Beneficiaris de la Reforma Agrària, juntament amb la seva dona el passat 6 de maig. Van ser portats a una comissaria i encara no està clar quins càrrecs s'aplicaran contra ells.

El mateix dia, les forces estatals també van arrestar Garry Doroteo a casa seva a Tanay. Doroteo és un Dumagat que es va oposar a la presa de Kaliwa.

Al municipi de General Nakar, els militars van arrestar Loreto Miranda Bolino, regidor de Barangay Lumutan. Va ser obligat a pujar a un helicòpter i el seu parador encara és desconegut.

A Bohol, elements policials van arrestar el granger Alfie Sarsale a Barangay Rizal, Batuan, el 30 d'abril. La policia va assaltar casa seva i la dels seus pares. També van robar 23.000 ₱ en efectiu guanyats per la família per vendre el seu búfal carabao.

Matança. El 15è IB va matar Frederico Rivera, resident a Barangay Pinggot, Ilog, Negros Oc-

cidental, el 24 d'abril. Els soldats van fer que semblés que les víctimes van ser assassinades en una trobada.

Rendició falsa. El 2n ID va obligar els residents de Barangay San José, Antipolo, a rendir-se com a partidaris de l'NPA el 23 d'abril.

La 15a IB i l'11a IB van coaccionar els residents de Sitio Taya-o, Barangay Narra i Sitio Malabago a Barangay Tambad, Cauayan, Negros Occidental per rendir-se el mateix mes. La campanya de rendició forçada forma part de l'operació militar focalitzada d'aquestes unitats a la zona.

Militarització. Els dies 1 i 80 d'IB han estat imposant un bloqueig a les comunitats de Dumagats i Remontados a Barangay Puray, Rodriguez Rizal i Barangay Umiray, General Nakar, Quezon, des de fa un mes.

A Negros Occidental, la 15a IB va cordonar Barangay Pinggot, Ilog, des del 24 d'abril. Els soldats controlen estrictament l'entrada i sortida de residents en aquestes comunitats.

Assetjament. La 62a IB va assaltar quatre cases a Himamaylan, Negros Occidental, el 22 de març. Alguns dels residents van ser atropel·lats i retinguts a punta de pistola mentre eren interrogats. **AB**

Periodista assassinat en vigílies del Dia Mundial de la Llibertat de Premsa

DOS HOMES NO IDENTIFICATS van abatre John Heredia, exdirector de la Unió Nacional de Periodistes de Filipines, a Barangay Lawa-an, Ciutat de Roxas, Capizb el 2 de maig. L'atac es va perpetrar un dia abans de la commemoració del Dia Mundial de la Llibertat de Premsa.

Heredia va ser el 21è periodista assassinat sota el règim de Duterte. Altermidya, una xarxa de mitjans alternatius, també va informar de 68 casos d'atacs contra la llibertat de premsa sota Duterte.

Les Filipines també van ocupar el lloc 138 d'entre 180 països en l'Índex Mundial de Llibertat de Premsa del 2021, publicat pels Reporters Sense Fronteres el 27 d'abril.

Mentrestant, els periodistes van commemorar el 5 de maig el primer aniversari des que el règim de Duterte es va negar a renovar la franquícia de l'ABS-CBN obligant-la a tancar la seva emissió per televisió i ràdio.

Bisbe de la UCCP i 5 més s'enfronten a càrrecs

EL BISBE HAMUEL TEQUIS de l'Església Unida de Crist a les Filipines (UCCP), juntament amb el reverend Daniel Palicte, Ephraim Malazarte, Grace Àvila, Lindy Trenilla i Jong Monzon van tornar a enfrontar-se als tribunals després que el règim revifés els càrrecs trumpejats contra ells.

Van ser acusats d'abusos a menors per proporcionar santuari als nens de Lumad a la UCCP Haran sa Davao. El tribunal ja va escombrar aquests casos en el passat per falta de proves.

Danys massius causats per la mineria destructiva

Rodrigo Duterte va emetre el passat 14 d'abril l'Ordre Executiva 130, que va posar fi a la moratòria de 9 anys en nous projectes miners. La moratòria va ser posada en marxa el 2012 pel règim d'Aquino en algunes àrees protegides i va encarregar al Congrés l'elaboració d'un nou règim fiscal per a les empreses mineres. En aquell moment, hi havia 291 noves aplicacions mineres. L'ordre va sorgir de la Philippine Mining Act de 1995.

L'aixecament de la moratòria i les contínues operacions de mineria destructiva al país suposaran més cops contra el poble. A més de permetre a les empreses mineres importar minerals (que inclouen sòl), els ingressos de les noves operacions mineres es destinaran a pagar els milers de milions de pesos de deute en què ha incorregut l'Estat. També es diu que l'aixecament atrau capital estranger per finançar els projectes d'infraestructures anòmales i pro-estrangeres de Duterte sota el programa Construir, Construir, Construir.

Entre les construccions que es permeten es troben les àmplies operacions de Sagitari Mines Inc. (SMI), KingKing Mining Corporation i Silangan Mindanao Mining Corporation, totes a Mindanao i rebutjades pel poble.

Segons els funcionaris del règim, el govern espera guanyar 21.000 milions de P21 si s'obren 100 noves mines. Però segons el Centre d'Afers Ambientals, el govern només pot extreure un 8%-10% d'ingressos en contractes miners. A canvi d'aquests ingressos, a les empreses mineres se'ls permetrà exportar minerals valorats en fins a 210.000 milions de ₱ que d'una altra manera haurien de servir a l'economia local.

En realitat, el sector miner con-

tribueix molt a l'economia del país. El 2020, la seva proporció del producte interior brut era només del 0,75%. Segons la Fundació Ibon, l'Estat només va recaptar 15.500 milions de ₱ en impostos, taxes i drets de la indústria, equivalents al 0,07% del total de la recaptació tributària.

La indústria també ocupa només l'1% de la força de treball. Segons dades governamentals, la mineria va ocupar al voltant de 190.000 persones el 2019. Es diu que la nova ordre crea 42.000 nous llocs de treball, però això és només una petita fracció del nombre d'aturats i treballadors que continuen trobant-se sense feina a causa del llarg tancament.

D'altra banda, les empreses mineres locals i estrangeres estan nedant en beneficis fins i tot durant l'època de la pandèmia. Un d'aquests a Nickel Asia, propietari de Taganito Mining Corporation, Rio Tuba Nickel Mining Corporation, a Cagd

iano Mining Corp/East Coast Mineral Resources Corporation. El benefici net de Nickel Àsia es va enfonsar fins als 4.070 milions de ₱ el 2020, un 53% més en comparació amb el seu benefici net de 2.630 milions de ₱ el 2019. Philex Mining Corporation també va registrar un benefici net de 1.160 milions de ₱, un 645% més que el 2019. Les operacions d'aquestes empreses són algunes de les més destructives del país.

L'Ordre Executiva 130 va ser rebuda amb protestes d'esquerra i dreta per part de grups ecologistes, l'església catòlica i altres sectors democràtics. "Això només portarà més mort i destrucció al país", van dir. Entre els que van protestar hi ha la diòcesi de Marbel, que ha estat lluitant per mantenir tancades les operacions de l'SMI (Sales and Marketing Institute) a Tampakan, Cotabato del Sud. Grups com Caraga Watch, Bayan Muna, Kalikasan Network, Panalipdan Mindanao i molts més que han lluitat contra la mineria destructiva durant dècades també van protestar.

Segons la Xarxa Kakikasan, l'obertura de noves mines comportarà més destrucció per al medi ambient. Hi ha hagut nombrosos casos de mines que destrueixen el subministrament

d'aigua i aliments, així com els boscos i la seva biodiversitat. Entre el seu efecte hi ha les inundacions més freqüents i mortals que han destruït vides i mitjans de subsistència amb un valor de milers de milions.

El llegat de Duterte: Electricitat bruta

El Dia de la Terra, un esdeveniment anual per demostrar el suport a la protecció del medi ambient, es va commemorar internacionalment el passat 22 d'abril. A les Filipines, el règim de Duterte va anunciar la seva presentació de la seva Contribució Nacional determinada per fer semblar que està fent alguna cosa per lluitar contra l'escalfament global. El document conté el compromís de les Filipines de disminuir gradualment les seves emissions de gas de la casa verda com el diòxid de carboni, el metà i altres fins al 75% fins el 2030 i el 100% el 2040. Això concorda amb l'Acord de París sobre el canvi climàtic, ratificat per les Filipines i signat per 196 països el 2016.

Aquest compromís, però, és contradictori amb els plans reals del règim en la indústria energètica. De fet, el règim fins i tot planeja enfortir encara més la creixent producció de carbó al país. A tot el món, la crema de carbó es considera una de les majors fonts de gasos d'efecte hivernacle que s'acumulen a l'atmosfera i atrapen la calor. Basant-se en el seu full de ruta del carbó de 2017-2040, el règim planeja augmentar la producció de carbó fins als 282 milions de tones mètriques (TM) el 2023-2040 de 23 milions de MT el 2017-2018. Cinc grans companyies elèctriques també tenen previst ampliar la seva capacitat de generació d'electricitat a 21.836 megawatts (MW) d'electricitat en els propers dos a sis anys des dels 14.579 MW actuals.

Aquestes centrals estan finançades per almenys 15 grans bancs del país. Segons la coalició Retirada del Carbó, els principals finançadors d'aquestes plantes inclouen el Banc de les Illes Filipines de la família Ayala i el Banc d'Or de la família Sy.

El 2020, la inversió d'aquests bancs en centrals de carbó i producció va arribar fins als 13.420 milions de dòlars. El passat mes de març, membres de la Xarxa Popular per al Medi Ambient de les Joventuts De-

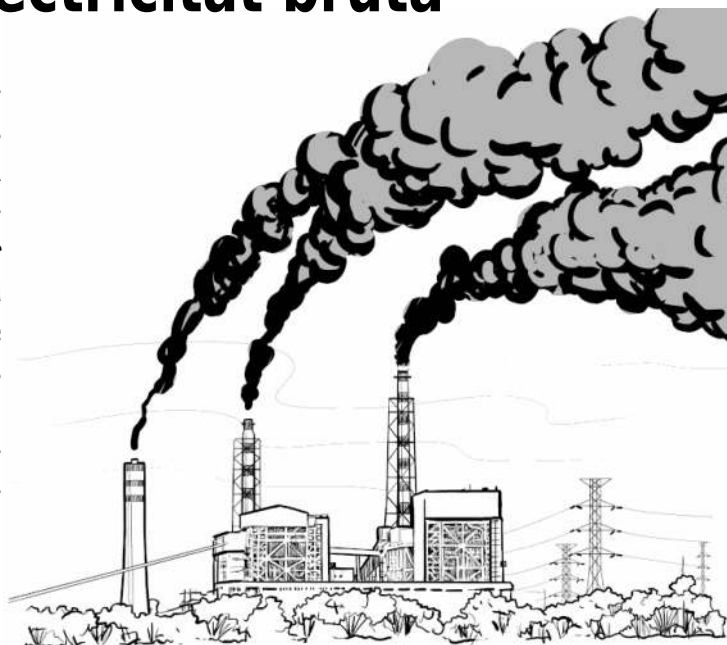
fensores de l'Acció

Climàtica de Filipines i Kalikasan van protestar davant de la seu del Standard Chartered Bank a la ciutat de Makati per exigir la retirada dels seus préstecs per valor de 674 milions de dòlars a sis centrals tèrmiques de carbó en diverses parts del país.

Diverses esglésies de Quezon i Negros Occidental van llançar una acció simbòlica el mes passat, incloent 15 parròquies a Lucena, per oposar-se a l'expansió de les operacions d'aquestes centrals de carbó. Tres grans centrals de carbó estan operant actualment a Quezon. Altres tres concessions encara estan pendents d'aprovació, inclosa la central elèctrica de carbó de la companyia elèctrica Atimonan One Energy ng Manila (Meralco).

En resum, hi ha 23 centrals operatives de carbó a les Filipines. Aquestes centrals generen fins a un 49% de l'electricitat del país. El 75% del carbó utilitzat per aquestes plantes s'importa d'altres països, principalment d'Indonèsia i Austràlia. La majoria del carbó extret a les Filipines s'exporta a la Xina.

El règim projecta que el consum d'electricitat generada per les centrals tèrmiques de carbó augmentarà encara més fins al 59% el 2029.

De fet, mentre Duterte fa semblar que planeja fugir del carbó, ell mateix va inaugurar el passat 2019 el San Buenaventura Power Ltd. Co., una central elèctrica de carbó propietat de Meralco a Quezon, i va demanar als inversors que construïssin centrals elèctriques similars. Aquesta central va ser finançada amb un préstec del Banc Mundial.

El carbó és considerat el "més brut" dels combustibles fòssils, contràriament a l'afirmació de Duterte, que diu que és "net". El monòxid de carboni que es produeix en cremar carbó és el doble del que es genera en processar gas natural, i un 30% superior al de la crema de gasolina.

Al mercat global, el carbó també es considera la font d'energia més cara després que el preu del petroli caigués el 2020. Va ser més car al març de 2020 quan el preu del carbó va pujar a 66,85 dòlars per TM, la qual cosa equival a 27,36 dòlars per barril de petroli. Atès que el país depèn de les importacions de carbó, l'elevat i creixent cost de l'electricitat a les Filipines sovint s'atribueix per part de les empreses a l'elevat cost del producte en el mercat global.

AB

S'espera un augment en els preus dels productes alimentaris processats

No hi ha esperança a la vista en els propers mesos per a una reducció dels preus dels aliments processats com conserves, salsitxes de frankfurt i altres productes depenents d'ingredients importats, així com altres productes com el pa i la llet, que depenen de l'aportació importada. Això es deu a l'augment continuat dels preus dels productes alimentaris bàsics en el mercat global.

Segons l'Índex Bloomberg Agriculture Spot el passat mes d'abril, els preus del blat, el blat de moro i la soja ja s'han disparat fins als nivells més alts del mercat global des del 2013. Això és degut a la baixa producció als països que exporten aquests productes i a la importació de la Xina de majors volums d'aquests productes per a les seves indústries.

El blat s'utilitza en la producció de pa i altres productes relacionats, mentre que el blat de moro i la soja s'utilitzen com a pinsos. La soja també s'utilitza en la producció de salsa de soja, tofu i altres productes.

Filipines es veu afectada pels augments, ja que importa íntegrament els seus subministraments de blat i el 99% dels seus subministraments de mongetes de soja. L'impacte de l'augment del preu dels pinsos es

percep al país en forma de carn cara de porc i pollastre als mercats locals.

El passat 8 d'abril, l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura va projectar que els preus del petroli, la carn i la llet augmentaran encara més.

En els deu últims anys, la ràtio de dependència importadora d'aliments ha anat en augment. Del 18% el 2010, es va disparar fins al 29% el 2019. Això vol dir que més d'una quarta part del subministrament total d'aliments al país depèn de l'oferta o escassetat de productes alimentaris al mercat global. El volum de primeres matèries importades que augmenten anualment inclou el de l'arròs (23% de l'oferta local el 2019), el porc, la vedella i el pollastre. Els fabricants d'aliments i begudes importen gairebé íntegrament les seves matèries primeres d'altres països. **AB**

Els combatents de Myanmar abaten un helicòpter de la Junta

L'Exèrcit d'Independència de Kaichin (KIA) va abatre un helicòpter de la junta en la seva ofensiva a Momauk, estat de Kachin a Myanmar (anteriorment Birmània) el passat 3 de maig. El KIA és un dels grups armats de minories nacionals que s'oposen a la junta militar. Helicòpters i avions de combat han estat utilitzats per la junta en les últimes setmanes per bombardejar aquesta zona. El portaveu del KIA va informar que tres civils van morir i nou més van resultar ferits durant els bombardejos, i al voltant de cinc mil individus es van veure obligats a evacuar.

El 27 d'abril, l'Exèrcit d'Alliberament Nacional de Karen va atacar i cremar un campament militar a la frontera de Tailàndia i Myanmar. La incursió es va dur a terme després que els soldats desapareixin civils a bord de vaixells que creuaven el riu. Com a represàlia, la junta va desplegar avions de combat per bombardejar les zones.

La resposta fallida de Modi a la Covid-19 a l'Índia

Actualment hi ha una forta crida a l'Índia per la dimissió del primer ministre Narendra Modi a causa de la seva resposta fallida a la pandèmia de la Covid-19 que s'ha traduït en una propagació sense restriccions del virus al país en l'últim mes. El passat 6 de maig, el país va registrar un total de 21 milions de casos de contagis i 230.151 morts relacionades amb la Covid-19. Almenys 412.618 d'aquests casos es van registrar només el 5 de maig.

L'Índia es considera ara l'epicentre de la pandèmia de Covid-19 després de superar el nombre de contagis dels EUA. Segons l'Organització Mundial de la Salut, aproximadament el 28% dels nous casos de Covid-19 a tot el món es troben a l'Índia.

El repunt de casos s'atribueix

principalment a "esdeveniments super-escampadors" o a grans reunions polítiques i religioses que van ser permeses pel règim de Modi en els últims mesos. Això inclou mítings electorals i reunions religioses en què van participar milions de persones i en les quals els protocols sanitaris no es van aplicar estrictament.

L'escassetat de material sanitari i mèdic a l'Índia també ha empitjorat, especialment la dels tancs d'oxigen. Molts moren en cues fora dels hospitals sense rebre tractament.

També hi ha una preocupació generalitzada a tot el món per l'aparició d'una nova variant de Covid-19 anomenada B.1.617.2 que es va detectar per primera vegada a l'Índia i es coneix com a "doble mutant". Es creu que això és més contagiós. Encara s'estan duent a terme estudis per determinar si les vacunes disponibles són efectives contra això. **AB**